

Aceștia suntem noi

Pe Pământ trăiesc milioane de copii: unii în desert, alții în pădurea virgină, în zonele cu ghețuri veșnice sau în munți. Ana și Toma locuiesc într-un oraș mare. Înfățarea copiilor diferă; nu sunt doi copii la fel. Unii dintre ei sunt mari sau mai mici, grași ori slabî, cu pielea deschisă ori închisă la culoare, cu părul negru, blond sau roșcat.

Fiecare om este unic și totuși asemănător cu ceilalți. Pentru a trăi, cu toții trebuie să respirăm, să mâncăm, să bem și să dormim – și cu toții venim pe lume în același fel.

De unde provenim?

Timp de nouă luni, toți copilașii se dezvoltă în burta mamei. În această perioadă, dintr-un ovul minuscul se formează un omuleț. Ei pot auzi și vedea cu mult timp înainte să se nască – chiar și să-și sugă degetul! Mama lui Toma va avea în curând un bebeluș. Uneori îi lasă pe Ana și pe Toma să pună palma ca să simtă cum bebelușul dă din piciorușe în burtica mamei.

Cu ajutorul unui dispozitiv cu ultrasunete numit ecograf, medicul poate examina bebelușul din burta mamei și îi poate face o fotografie.

Așa creștem cu toții!

În câteva luni, bebelușul învăță să stea în fund, să meargă de-a bușilea și, în cele din urmă, să alerge. Curând se poate juca, poate mânca singur și rostește primele cuvinte.

Toma se uită adesea la fotografiile de când era bebeluș. Ce mic a fost cândva! Acum e mult mai mare decât sora Anei, dar abia pe jumătate la fel de mare ca tata.

Părul și unghile cresc pe tot parcursul vieții.

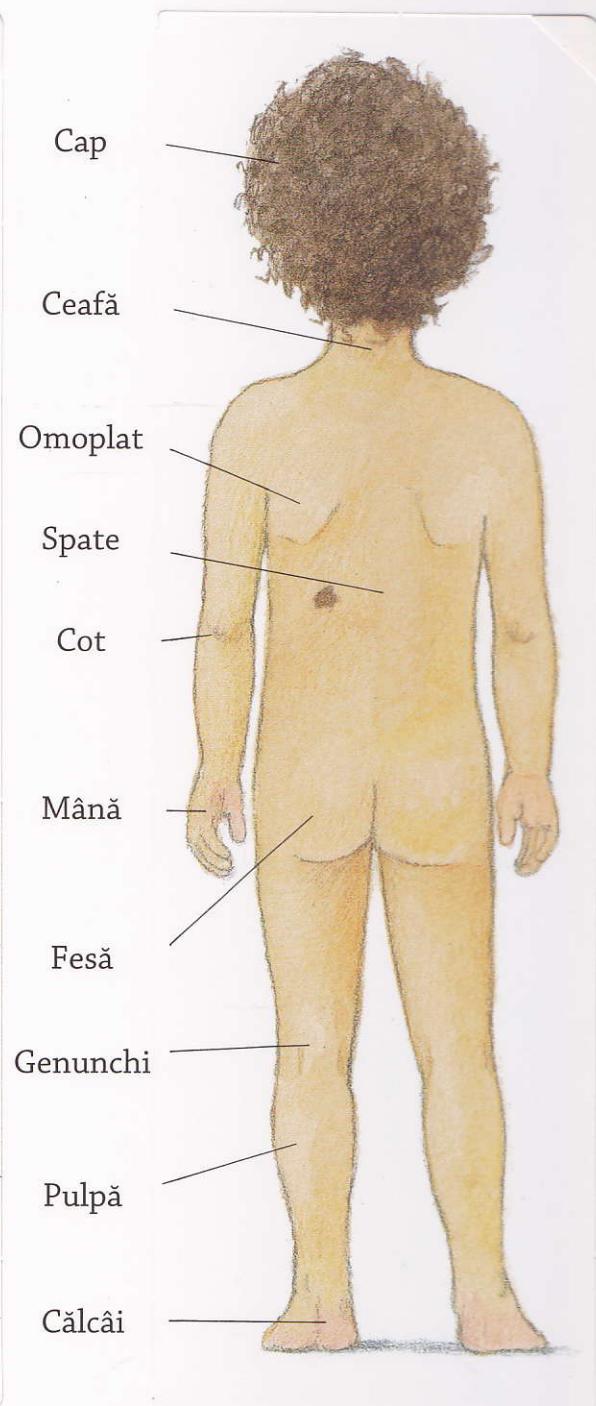
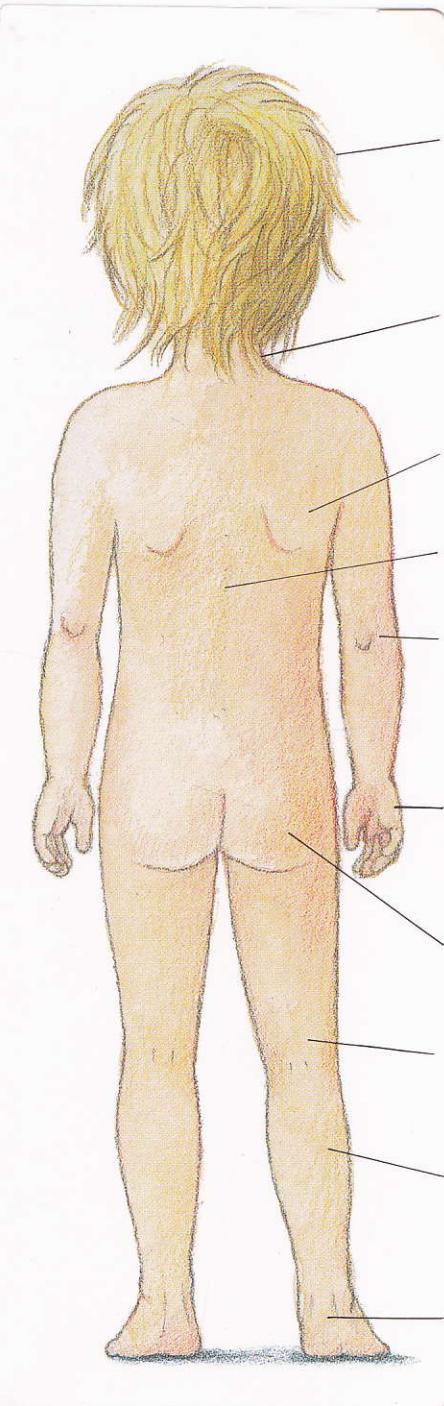

Cam pe la douăzeci de ani corpul se oprește din creștere.

La prima vedere, Ana și Toma arată aproape la fel. Si totuși există câteva diferențe: Ana are pielea deschisă la culoare și părul blond, Toma are părul cărlionțat închis la culoare și o aluniță pe spate.

Doar gemenii seamănă ca două picături de apă. Uneori chiar vorbesc și se mișcă la fel.

Niciun om de pe lume nu are exact aceeași amprentă digitală ca tine.

Cum arată amprenta degetului tău mare de la mână?